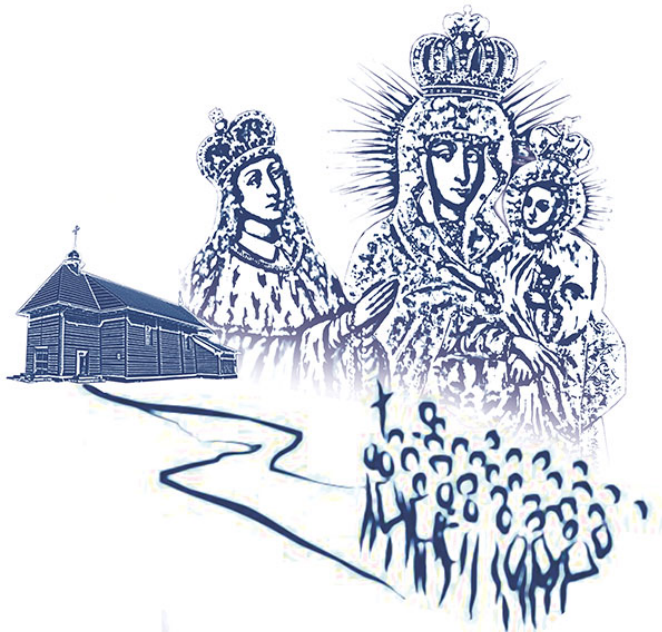

Калі святыня – гэта месца малітвы, то пілігрымка – гэта шлях малітвы. На ім паломнікі ажыўляюць сваю веру. У пілігрымку ідуць для таго, каб перапрасіць за свае грахі, вымаліць у Бога патрэбныя ласкі (здароўе, нараджэнне дзіцяці і г. д.)

або падзякаваць за атрыманыя (добрае заканчэнне навучальнага года і здачу экзаменаў, сесій, вызваленне ад алкагалізму, наркаманіі і інш.). Людзі вырушаюць у дарогу да святых месцаў таксама з жадання асвятціць сябе т. зв. шляхам навяртання, галоўнае ў якім – стан пакуты. Кожная пілігрымка з’яўляецца таксама “перавядзеннем дыхання” і перапынкам ад паўсядзённай манатоннасці, магчымасцю праявіць хрысціянскае братэрства. Акрамя ўсяго, пілігрымка – гэта акт праслаўлення Бога. † П
паломніцтва як праява рэлігійнасці вядома ўжо здаўна, з часоў старажытнага Егіпта, Грэцыі, Рыма. У культурах Блізкага Усходу існавалі спецыяльныя дні, у якія вернікі здзяйснялі пілігрымкі. Традыцыя хрысціянскіх паломніцтваў бярэ пачатак, верагодна, каля IV стагоддзя. Рукапіс “Itinerarium Burdigalense”, датаваны 333 годам, з’яўляецца самым старэйшым апісаннем паломніцкага шляху. Ананімны аўтар вандраваў у сённяшняю Святую Зямлю.

Калі хтосьці лічыць, што пілігрымкі зараз “не модныя”, моцна памыляецца. Сёння шматлікая колькасць людзей з цікавасцю вырушае ў шлях, падчас якога можа духоўна ўзбагаціцца. Пешшу, веласіпедам, на аўтобусе, аўтамабілі... Вернікі не баяцца цяжкасцей

– вызначаюцца з інтэнцыяй і, узрушаныя, накіроўваюцца ў святыя месцы.

Пілігрымка можа быць як калектыўнай, так і індывідуальнай. Як правіла, яна бярэ пачатак у парафіяльнай святыні ці ў іншым месцы. Распачынаецца св. Імшой, адной з частак Літургіі Гадзін ці іншай малітвай, якую завяршае спецыяльнае бласлаўленне святара. У дарозе пілігрымы моляцца, спяваюць рэлігійныя песні, спыняюцца перад святынямі, якія знаходзяцца на паломніцкай дарозе. Светачам, ежай і сілай на гэтым шляху з’яўляецца Божае слова. Кульмінацыйным момантам пілігрымкі становіцца сакрамант пакаяння. Завяршаецца шлях малітвамі асаблівай формы: падзякі, праслаўлення, просьбы аб заступніцтве праз святых. Некаторыя вернікі яшчэ доўгі час жывуць успамінамі аб пілігрымцы. Пра яе нагадваюць каляровыя шалікі, серфікаты або эмблемы ўдзельнікаў, карты паломніка. Многія прывозяць сувеніры з выявай святыні, куды быў пракладзены шлях. Галоўным, да чаго звяртаецца сэрца, з’яўляецца духоўны плён, здабыты ў дарозе.

Наколькі добра быў выкарыстаны час пілігрымкі, заўсёды залежыць, у першую чаргу, ад самога чалавека, яго настрою, уцягнутасці, самаарганізацыі. Немалаважную ролю ў гэтым адыгрывае і план паломніцтва, вызначаныя мерапрыемствы. Калі пілігрымка мела рэальны характар малітвы, то вернік робіць пастанову аб перамене свайго жыцця, натхнёны думкай, што ў наступны раз прыйдзе зноў, прывядзе з сабой сваякоў, сяброў, знаёмых. І гэта першы і самы верны паказчык таго, што пілігрымка прайшла “на ўзроўні”.

Святыя месцы, насамрэч, тады і жывуць, калі ў іх прыходзяць пілігрымы. Хваля паломнікаў нарастае, калі там адбываюцца цуды.

Нядаўна я адвезла ў Імшу і екалькі гадоў таму ў мяне выявіліся праблемы са здароўем: знайшла ўсю дарогу не выпускала ружанец з рук. Ужо ў самім санктуарыі я абышла абраз Маці Божай. Я пабялела, кідала то ў жар, то ў холад. Прыняла лекаства і сядзела ўсю Імшу. А калі надышоў Па прыездзе дадому не знайшла ніякай пухліны. І да сёння адчуваю сябе добра. Упэўнена, гэты

Яніна

У красавіку 2016 года ў мяне выявілі рак малочнай залозы. З Богам я прайшла ўсе выпрабаванні. З Ім вытрымала хіміятэрапію, апраменьванне, аперацыю. Праз некаторы час я з мужам і сяброўкай па няшчасці ўпершыню пайшла ў Тракелі з Ліды. Пілігрымка вельмі спадабалася. Ісці да Маці Божай Тракельскай было лёгка, хоць спачатку мы ў мінулым годзе мы зноў сабраліся ў Тракелі. Але тут мяне пачаў непакоіць пасляоперацыйны рубец. На УГД выявілася новаўтварэнне 25 мм. Аднак урач супакоіў мяне, таму смела вырушыла да Мінска. Памятаю, як пасля аперацыі прафесар сказаў мне: “Бог Вас любіць”. Цяпер я ўпэўнена ў гэтым.

Ганна

У 40-гадовым узросце мяне пачаў непакоіць каленны рубец. Мінуў некаторы час, і мы з сястрой рашыліся пайсці ў тракельскі санктуарый. Падаў дробны дождж. Пасля гэтага ў нашай сям’і здарылася яшчэ 3 маленькія цуды. Цяпер ходзім у санктуарый не ка

Зоя

У маі 2011 года я з маім тады яшчэ будучым мужам выехала ў Імшу. Калі тэрмін цяжарнасці складаў прыкладна месяц, я трапіла ў бальніцу з тым жа дыягназам, што і ў 2008 годзе. Нядаўна мы прыехалі ў тракельскі касцёл ужо ўсёй сям’ёй і зноў адчулі ласку, што зыходзіць ад

Алёна

Праз пілігрымку да святасці

Аўтар: Кс. Юрый Бяганскі
16.06.2019 00:00

Карыстаючыся магчымасцю, як кусташ санктуарыя Маці Божай Каралевы Нашых Сем'яў у Тракелях запрашаю Вас, дарагія Дыяцэзіяне, на юбілейныя ўрачыстасці, якія адбудуцца 12–13 ліпеня. Галоўную св. Імшу на 2-гі дзень у 10.00 узначаліць Апостальскі нунцый у Беларусі абп Габар Пінтэр. Знаходзячыся блізка, не праходзьце міма – Маці Божая чакае!